

військових формувань; розвиток оборонного потенціалу держави; забезпечення обороноздатності України.

Сьогодні, коли продовжується російська агресія, важливе значення мають соціальні заходи, спрямовані на надання соціальної допомоги найбільш вразливим категоріям громадян, що опинились у складних життєвих обставинах. Держава продовжує здійснювати політику соціального захисту громадян, охорони здоров'я населення, розвитку освіти, науки та культури.

Інформаційні заходи направлені на забезпечення інформаційної безпеки держави; протидію поширенню дезінформації та пропаганди; формування позитивного іміджу України в світі.

До екологічних заходів відноситься: забезпечення екологічної безпеки держави, збереження природних ресурсів, запобігання екологічним катастрофам.

Проблемою післявоєнної відбудови України є демографічні політика держави, спрямована на забезпечення демографічного розвитку держави; створення позитивного демографічного клімату.

Отже, закон України про національну безпеку є основою для розробки та реалізації державної політики в сфері національної безпеки, а також для діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, громадян України щодо забезпечення національної безпеки України.

Полковник Т.В.
Науковий керівник Гаряєва Г. М.
НТУ «ХП»

МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА УКРАЇНІ ПІД ЧАС ВОЄННИХ ДІЙ

Військові зіткнення між російськими та українськими збройними силами є міжнародним збройним конфліктом, який регулюється міжнародними гуманітарними конвенціями (насамперед чотирма Женевськими конвенціями

1949 року та першим додатковим протоколом до неї 1977 року (Протокол I), Гаазькими конвенціями 1907 року, що регулюють засоби та методи ведення війни), а також загальноприйнятими нормами міжнародного гуманітарного права. Через конфлікт тривалістю майже вісім років загинуло понад 16 000 людей, як військових, так і цивільних, та близько 1,5 мільйона переселенців покинули свої домівки. Бойові дії також стали причиною значних руйнувань та знищення цивільної інфраструктури, зокрема будинків, лікарень та шкіл по обидва боки 427-кілометрової лінії зіткнення, яка відокремлює утримувані українськими урядовими силами території від тих, що перебувають під контролем збройних угруповань з «ДНР» і «ЛНР».

Згідно з міжнародним гуманітарним правом сторони конфлікту повинні дозволяти та сприяти швидкій та безперешкодній передачі справедливо розподіленої гуманітарної допомоги населенню, яке її потребує. Сторони повинні дати згоду на надання допомоги, але не можуть відмовити у такій згоді на довільних підставах. Вони можуть вживати заходів для контролю за вмістом та доставленням гуманітарної допомоги, наприклад, щоб переконатись у відсутності там зброї. Однак навмисне перешкоджання постачанню допомоги заборонено. Крім того, міжнародне гуманітарне право вимагає від сторін, що воюють, забезпечити необхідну для виконання відповідних функцій свободу пересування персоналу, який надає гуманітарну допомогу. Це переміщення може бути обмежено лише тимчасово з причин крайньої військової необхідності. Деякі категорії тяжких злочинів, що порушують міжнародне право, такі як військові злочини та катування, підпадають під «універсальну юрисдикцію», що означає здатність внутрішньої судової системи країни розслідувати певні злочини та переслідувати за них, навіть якщо вони не були вчинені на її території одним із її громадян або проти одного з її громадян. Женевська конвенція 1949 року та Конвенція проти катувань, зобов'язують держави видавати або переслідувати підозрюваних злочинців, які перебувають на території цієї країни чи знаходяться іншим чином під її юрисдикцією. Відповідно до міжнародного звичаєвого права також вважається, що країнам

дозволено судити винних за інші злочини, такі як геноцид або злочини проти людства, де б ці злочини не було скоєно.

Таким чином міжнародна правова допомога виражається як гуманітарна допомога, військова допомога, соціальна допомога, фінансова допомога та інші, ці всі допомоги прописані у статуті ООН та підписані у міжнародних договорах, а також Женевською конвенцією.

Лідером з надання військової та фінансової допомоги є США. Америка надала допомоги на суму понад 33 мільярдів доларів, серед яких близько 20 мільярдів було виділено на військову підтримку. Близько 13 мільярдів були передані нашій країні для підтримки фінансової стабільності. Кошти надходили й продовжують надходити у вигляді гарантій й кредитів та грантів.

Британія посідає друге місце за кількістю наданої допомоги. Загальна сума, виділена на допомогу перевищує 4 мільярди фунтів.

Загальна сума кредитів та грантів, яку отримала Україна від країн-членів Європейського союзу у 2022 році – 9 мільярдів євро. В 2023 році до бюджету Європейського союзу було закладено – 18 мільярдів євро фінансової допомоги. Крім того країни ЄС виділили: 3,6 мільярда євро на закупівлю та передачу необхідних боєприпасів, броньованої техніки, пального, амуніції тощо; 485 мільйонів євро на гуманітарну допомогу. Європейські країни такі як Польща, Литва, Німеччина, Чехія, Болгарія, Румунія, Молдова та інші, допомагають різними способами Україні та її громадянам які знаходяться на території України або за її межами.

Тимченко О.А.
Науковий керівник: Перевалова Л.В.
НТУ «ХП»

ЗАХОДИ ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Державна політика у сфері забезпечення інформаційної безпеки України – це діяльність державно-правових інституцій щодо управління реальними та потенційними загрозами та небезпеками з метою задоволення інформаційних